O mulţime de lucruri...!

O mulţime de lucruri...!

Marele filozof grec Socrate (469-399 î.H.) se afla odată cu un grup de discipoli ai săi în portul Pireu, cartierul comercial al Atenei. Acolo văzură cum o mulţime de mărfuri aduse de vapoare erau încărcate şi transportate apoi mai departe la oraşe, spre a fi oferite cumpărătorilor pretenţioşi. După ce priviră un timp animaţia din port, Socrate, bine dispus, îşi netezi barba lungă şi zise discipolilor săi: „Cât de multe lucruri există în lumea aceasta de care eu nu am nevoie!“

Această vorbă a lui Socrate arată, desigur, o atitudine sănătoasă şi evidenţiază o mare înţelepciune. Dacă s-ar exprima aceste cuvinte în zilele noastre, atunci valoarea lor ar fi mai mare, deoarece după aproape 2.500 de ani după Socrate oferta de bunuri şi prestări de serviciu de tot felul este incomparabil mai mare ca pe timpul vechilor greci. Majoritatea oamenilor cred astazi că trebuie să posede multe lucruri.

Astfel îşi consumă toată viaţa şi aspiraţiile în strădania de a câştiga cât mai mult, pentru a-şi agonisi ceea ce cred că le-ar fi necesar.

În secolul trecut s-au putut deosebi într-o succesiune în timp diferite perioade marcate prin tendinţa spre anumite lucruri. Aşa de exemplu, după anii de foamete şi lipsuri, a existat aşa-numitul val de mâncare, apoi au urmat valul de îmbrăcăminte, valul de locuinţe, valul de motorizare, valul de călătorii şi în cele din urmă valul de lux. Însă mi se pare că mulţi dintre cei ce se gândesc la ceea ce au nevoie sau ar avea nevoie fac o greşeală fatală. La Cel de care au neapărată trebuinţă, la Domnul Isus, nu se gândesc, ci mai degrabă Îl ocolesc intenţionat.

Te rog, nu-i imita pe aceştia! Dacă vrei ca barca vieţii tale să străbată toate talazurile în timp ce râvneşti după bunurile ameţitoare ale luxului, atunci în mod sigur vei naufragia şi nu vei găsi fericirea. Această fericire vrea să ţi-o dăruiască Domnul Isus, atunci când El devine pentru tine căpitanul ori cârmaciul vieţii. El îţi spune prietenos: „Pentru multe lucruri te îngrijorezi şi te frământi tu, dar un singur lucru trebuieşte“ (Luca 10.41-42): „Vino şi urmează-Mă!“ (Matei 19.21).